

AGAFA LA TEVA CREU

Caín: Per què hauria de parlar?

Adam: Per resar

«La terra sense paradís», *Caín*

BYRON

Des de Santanyí des de Cirene intentes pujar la costa
que du
al Gòlgota o al santuari
de Consolació
Un esclat de mans
sorgint
feres
d'entre romeguers
encesos
fan
que reculis Al lluny el siulet d'un tren.

Sents el teu propi nom com la reverberació
de la llum
del foc
sobre una multitud de nens
que vaguen
bojos
per la ciutat
desfeta El silenci et talla les cames
el vent
doblega
les ales dels ocells.

Cards llevamans corretjoles en flor
voren les vies No hi ha
estacions i el tren
feroç ran dels niguls
mai del món
s'atura Dones
amb infants
de pit
amaguen
un temporal de calabruix a les entranyes.

